

ממסורת הש"ס

(א) [מִרְדֵּן כְּהֵנָּה] (ב) [פִּינְדֵּן]
חֲרִי וְקָב וְהִיטֵי שְׁלֹשָׁה קִנְיִן
שֶׁהָיָה חֲמֵי מֵלֶכֶה [מִרְדֵּן] (ג) [אִי]
מִקֹּדֶם אֲשֶׁר־נִתְּנָה מִלְּפָנֶיךָ
לְבִן הַכֹּהֵן. [מִרְדֵּן] (ד) [יָדָה]
[אִי] (ה) [בְּיָמֵי דָּק] (ו) [לֵךְ]
(ז) [בְּמִקְוֵי מִרְדֵּן] (ח) [וְיִקְרָא]
רִשְׁשִׁי] (ט) [בִּי רִכְשֵׁי מִסְחָרִין]
בְּמִיטְרָה שֶׁ רִכְשָׁה שְׂדֵה שֶׁהָיָה
ז' מִלֵּן כִּלְי רִשְׁשִׁי (י) [זִיל]
כְּחָל] (יא) [זִיל בְּנֵי עֵר]
חֲמֵה] (יב) [זִיל הַמְּחֹרֵד לֵךְ]
[בִּי מִרְדֵּן] (יג) [זִיל מִרְדֵּן]

יורה אור השלם

1. ואם משדה אחוזה
יקדיש איש ל' וזכה ערכו
לפי זרעו וזרע חמור שערים
בחמשים שקל כסף.
ויקרא כז טז

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה בעי רב חייל
וכי' אבל אם רובן של ד' קבין
כח"ל ומינה שדה נחמה:

מוסף רשמי

אין במדרון עמה. וכן
נשרן בשוין יסאד לפי
חשון חמשה כלום לית
סר (שכר כח) לקרשו
כאפי יסדוהו. ותי
דכד ערע לא קדשי
ליות נאדס קרקס שז
ליות קרפס שטל נאד
ליות חשון נקדשי כאפי
נשכר ליות נאדס לפי
מה ששכר, לא יעל מדרן
שולן חשון (קדשי ח)
לשכר נח לפי חשון
חשון לית סר ומה הנא
י מה שז נאדס עמה

[illegible]

רבינו גרשום

הכי אתה לא שמתיין דאי
 שויה אותה שרה טפי או
 נריצא טפי אינה נחשבת
 לעולם אלא חומר בני שקל
 כסף; אינם נמדדים עמה.
 ומשמע דאינם מקודשים
 ואמאי לא הוין מקודשין.
 ליקדשו הני נקעים והני
 סלעים באנפי נפשיהו בלא
 מדרה. וכי תימא כיון דלא
 הוין דורה וקוניה מלכות

זה הקלוב בפרשה דחשיצי שדה
כדלקמן דמוקמין לה בנקעים
בחורת בהים¹⁰ מפיק לה מקראי
ל מנין אתה אומר היו שם נקעים

אין נמדדין עמה פחו
 16 וואמאי לקדשו באנפי
 דלא הוי בית כור לא
 מה ת"ל לפי שנאמר
 בחמשים שקל כסף
 בענין הזה מנין לרבות
 17 תורקב וחצי תורקב ת"ל
 רב עוקבא בר חמא א"ה
 עסקינן דלאו בני זריעה
 דומיא דסלעים שמע מ
 מכאן נמי הנהו 18 נגאנא
 דארעא מיקרו הכא מא
 שאין מלאים מים מאי
 שיתן מעותיו במקום
 ושלשה מקומות מתקין
 דסלעים קתני מה סלעי
 אף הני נמי דלאו בני
 דומיא דסלעים דאפחור
 נמדדין עמה: אמר ר' א
 בית ארבעת קבין אמו
 19 והוא שמוכלעין בחמ
 אבא אמר רבי יוחנן י
 של שדה בעי רב חייא
 ומעוטן ברובה מהו י

יגאל את השדה המקדש אורח
ידע בית כור שגואל בענין הזה
ואת מכל מקום היה מיתמם
ולא קרינה לכו בית זוע המלך
לפדות כשווייץ: אי הכי.
כיון שנתן מ' נמי לא היה נמדדין עמה:
היה שם כפי עמלן וכיון דעיקר
היה לרקע להילקט בנקלות ויהיה
לדמיתותו בני מבינה דקמתי נה
הוא ראוין לזרעה נמדד
הנקה וגם המוכר יודע היה
לוקח לוקח: כשי מקומות. כשי
כלומר משום סיפא דקמתי עמל
נללא בני זרעה ויהיה נמדדין עמה
מקום חשוב כפי עמלן דאין אדם
ה"ג בני מבינה בעל כרחו דר
שין עמלן ראוין לזרעה וקמתי דס
שין עמלן והוא הדין לנקמתי
היה כההוא בית כור והוא הדין ל
ואי לא מחיל איניש: והוא שמו
הוא או כן קיין דכתיב איכל אס
ד' קיין דמי. ודוק ד' קיין
אמר רבי יוחנן. אפילו מובעלין
קבוצה של שדה כגון דבית מור
דביה של שדה היינו רובע לכל
בין מלכא דרבי יוחנן דלכל
גון רובע נקאח מ"ו רבעין לט'
יט' ו' רבעין מפורזים כבוצה של
ואין מפורזין כראוי משום דהו
כראוי דמי ואין נקמתי עמה אלא
יד' ד' יוחנן אכל שיהי כל הארץ
מדאיל אכל אס (א) רובע של
כן נראה צעני ועיקר: והכי

בית כור פרק שביעי בבא בתרא

אין נמרדין עמה. לפי חשבו
עמה דלא קדשי כלל
דף עא.) המקדיש את השדה
ונקעים כפ"ה ועוד דא"כ מא

מכאן נמדדין עמה
בפשיהו וכי תימא כיון
דש"י והא תניא שדה
יורע חומר שעורים
ין לי א"ר
שדה מכל מקום אמר
בנפקים מלאים מים
יניהו דיקא נמי דקתני
הא אי הכי אפ"ה פחות
דארעא מיקרו שדרי
אמר רב פפא דא"פ
טעמא אין אדם רוצה
חד ויראו לו כשנים
לה רכנא והא דומיא
דלאו ב"י וריעה יניהו
וריעה יניהו כי קתני
מכאן: (פחות מכאן
צחק ירשיים שאמרו
רב עוקבא בר חמא
ת קבין רב חייא בר
וא שמובלעין ברובה
ר אבא רובן במעוטה
קו (ב"י רבי ירמיה
בבב

וגבוהין עשרה או עמוקין
נדעין רחוי לורעה אפי
רפעים אפחות כמאן. אע
מקום שפיר קאמר לעיל ד
קמני דומיא דסלעים דהא
עשרה רחוי לורעה הרי כל
י שלא יבו יד בקועים וגבש
אין נמדדין עמה מי מייר
עמה כדאמרן גבי הקדש
לדעת כן קונה הלווק הלכ
לדעת דלרוב טורח מרוב
מכאן נמדדין עמה חנה ריש
ומירו וישא דקמני דומיא
רואה כו'. גבי הקדש דלחמר
דחמה קלעים קמני ד
יס משום סיפא נקט ול
יס מים דלא חזו לורעה
ביום בחי' כור אבל טפי מ
אין. הנהו ארבע קבין:
אין. מפרשין קבין ד
כל פחות מד' קבין כיון ד
י' מה' קבין כדנפיש דמנ
הו' א' ורובן הוי ט"ו
אבל קבין ביהר מרובע על
הוא שמואלעין בדובה של
סאין דנטל אלא הכי קמנע
רוב שיהי שכן ט' סאין דה
רבע רבעין ב' סאין ולפי
ק' לתלח קבין דין כל הארבע
קבין מובלעין בדובה של
ה' ד' קבין לרצין ומיעוט
סין רובן כמיעוט ומיעוט

להימא דמובלעין הן כולן טרישין ברובה
ממנעיא לי אי רובן של הנהו טרישין חלל
ראיתניהו כולן דמי ראין נמדדין דדבר
דבר חשוב ונמדדין דכמפורזין דמי. והיינו
בעי' ר' ירמיה. בין אליבא דרב עוקבא דר
ונמדדין בין אליבא דר' חייא דאמר שמו

קג.

ו א מר פיד מהל ערסן
הל י פת עשן קלא:
ז ב ג מר פיד מהל
מכרה הל א פת עשן
כ טושים חל סר רח
ספא:
ח ד ה ז מר פיד מהל
טושים עשן כ:
כ ז מר פיד מהל
ספא:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

עצמו הוא: בעי ר' חייא, שיבי בפני עצמן. אלא האן במיעוטה של שדה כמאן במיעוטה של שדה לא הוי ול שדה ותדא מילתא היא: ובלעין בטסי מהאי שיעורא יהא אם עשוין הנהו סלעים

חוב בפרשה וליכא למימר אין נמדדין
מגן בשלהי המוכר את הבית ועל
שם את כולן אפי' בור וגמ' כ"ש סלעים
פריך בחר הכי ונתניהו שם כ"ו' האם
אין קדשי לפי ששקדוהו בפירוט
בא שאין מקדיש בפירוט לא קדשי כלל:
נחמא יקדשו באפי' נפשיהו. פי'
השכ"ס במקדש שמי
דות שיכול לפדות או בלא זה ואם
יבא לריי דאפי' בשדה אחד
יכול לפדות חציו לפי חשבון בית זרע
ומר שעורים בשדה אחוזה אמר
קדושין (דף קנ"ו וס' וס' דלכ"ע
ידוע וגאל לחאלין ולא פליגי הכס"ר
ויבין אלא ל(בשדה מקנה) ולא כמו
פ"ה פ' (המקדש) שדכו (עפרין דף
) דפליגי בשדה אחוזה ונראה לריי
ה"פ יקדשו באפי' נפשיהו כלומר עמ'ן
ה"פ דלפי שם נמשכים בפני עמ'ן
אין נמדדין עמה ליקדשו אפי' דהן
שגבין באפי' נפשיהו: **א** ה"א
שחמת פבא נמי. לשון א' הכי מגומגם
השמות דאי גזרי קאקוונא בענין
לאלים מים הוה אחי שפיר ואלה מסלעים
עולם איכא למיפך שאין ראין
ירעה השחמא נמי פריך מייניהו
קאטריך לשניי דלארעא מייקרו
וייהו בכמה מקומות מ"ל לממר
טעמין ולא קאמר ועוד אומר ר"י
מעיקרא לא ק"ד דענין שיהא ראו
ירעה אלא אפי' לא יכא ראו וירעה
דושה לפי חשבון בית זרע חומר
עורים ותבוסה הכי הוה אחי שפיר
פחות מכאן הוי הכל שדה אחת
יבין בפני עמ'ן אלא השחמא דקאמר
מכאן נמי: **ב** קתני גמי דרובא
ותק עמ'ן ראו כן פחות מכאן מכל
ותק דמשמע טפי דלגבוהים עשרה
ש"א הוה דקתני סלעים ונקעים:
אם
נקרא בית זרע דהנהו נגאלי צטלי
ת: נגאלי. אנקעים קאמר וצטלי קאי
בנקעים מלאין מים דומיא דסלעים
לגמלא לא דמי מירה להקדש דאין
יהא דמוכר קריאה לגמלי שימכרו לו
והוה וזרעה וקצירה בני דמות יותר
נקים וסלעים בלאו בני זרעה ויתר
ים הוה דהין גמי א' לא הוי דומיא
יל דיקא נמי דקתני דומיא דסלעים
אויס לזרעה אלא שאנו דותקין
נקום דומיא דסלעים קתני: **ערשין**
נמדד כגון דלא הוו אלא בית
יבין לא מקבל לוקא דהא בית טור
כ"ו. שפחוהין בכל חמשת קבין
אזה כמין שמוכסין דמו וכל צטלי
צוהין עשרה אפילו הוה סלע אחת
נמדדין עמה וכל שכן בה' קבין
'וד' קבין היינו ט"ו רבעים רבע'
חשיב נמוכסין ולא צטלי ואלין
משטיין לי דלמס מפחוהין כל הארבע
אם רובן של ד' קבין דהיינו ט"ו
' רבעים בט' שאין מהו מי אמרין
של ר' ויתמן רובע לכל סהה בעיין
ומלאה ברוב כל השדה דהיינו ט"ו
נפחא אלא למעטילי אלא היכא דלעון
חזרין יפה ורגון שבין כולן תופסין
רובע מהו סיקון. ומדא צטלי היא:
כשר